

מסורת הש"ס

(א) ויבחרו לו וישיב (ב) לקמן
 לו. מכות יג: סוטה ה: וזכרם
 קו. מנחות נ"ז: ט: עירובין
 ט. ע"ז נ"א: (ג) שבת קמ.
 עירובין י: כ"ק עד:
 סנהדרין פו: מכות יג:
 (ד) מכות יג: (ה) וישיב
 וישיב (ו) רש"ל להשבת
 הלום ליה טעמא דנפשיה
 להמיא. (ז) מכות יג:
 (ח) וישיב. רש"ל, (ט) וישיב
 תוספות חולין פו: ד"ה
 וזכר (י) יתקן. יעב"ד.

תורה אור השלם

1. או נפש אשר תגע
בכל דבר טמא או
בנבלת חיה טמאה או
בנבלת בהמה טמאה או
בנבלת שרץ טמא ונעלם
ממנו והוא טמא ואשם:
או כי יגע בטמאת אדם
לכל טמאתו אשר יטמא
בה ונעלם ממנו והוא
ידיע ואשם:

הנהגות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לא הו"ל נמי
וכו' דלר"ב (א"ת ח"ב)
הענין קדש ומקדש
ת"מ וי"כ ק"ה אינו
חייב אלא בהעלם
תומת קדש ומקדש:
(ב) תוס' ד"ה חלל וכו'
דחי הסתלק ודלי ומתני'
דפ"ג איירי בההראת
ספק ועלום תרויכו
סניא להו וכו' שזין זו
מפני וזיל כ"ל:

מוסף רש"י

[illegible]

שבועות שתיים פרק ראשון שבועות

אינו חייב אלא אחס. דמאחר שנשבע עליו שבושה ראשונה נאסרת מעליו וזי הדא אישתבע ה"ל נשבע לקיים את המאזה ומנן לקמן (דף ס.) נשבע לקיים את המאזה ולא קיים פטור משבועת קרנן: זו היא להבא דלקי ענה הדריא לא לאו שיש כח מעשה אצל אוכל ולא אצל לא אלא אצל אוכל: סבר לא כ'.

הלק רבי יוחנן ס"ל כסמא בנרא
הדבר ביה רבי מקמייה: ומשנה לא
זוהי **מקומה**. ומשנה ראשונה
א"כ שחור זו ממקומה מאחר
שפסטה ברוב התלמידים לא היה
יכולת בדורות שאחר רבי לשמה
מפיהם ולבטלה מצית המדרש ויניחו
זוהי שמה והמשנה יצא שאחרונה
עיקר שחור זו מן הלה: ולא
שניתן לאורם **מסע ב"ד**. ולא
המור בשבט לא ניתן לעוש מלקות
אלא שאם יעבור ויתרם זו התורה
שחור בקליה ויקלף וכן לא התורה
בו קליה והתורה זו מלקות אין דינו
ללקות שלא לעוש מלקות כחבו
מתחלה. ומשניתן לאוקימנא כרבי
שימשאל דאמר נחמסמ מכות לא
שניתן לאורם מיתת ב"ד אם התרו בו
מלקות ולא מיתה מלקין אותו דמיה
אחת חייבי כריתות ואחת חייבי מיתות
ב"ד יסא בכלל מלקות מן דברי רבי
שימשאל: לא **לאו מוקמא כר"ע**.
במיה. והא קשיא ידיעות הטומאה
דאמר לעיל (דף ג.) דלר"ע (א) אינו
חייב על העלם קדש ומקדש: ומשני
ב"ד **אמר ר' שמעאל ב"ד**. והוי
קשיא לן שנועם גבי קרבן ואוקימנא
למלקות ולא קשיא לן לר"ע ממי אי
לאו משום קדשית דלא שניתן לאורם
מיתת ב"ד ששמינין ליה נהיב בנס'
מכות (יג.) דאין לוקין עליו אי הוי קשיא
לן ידיעות לקרבן הוי מוקמין לה
למלקות כולה מתנינא ר"ע והוי ניחא
לן לאוקמא אליבא דר"ע משום דקדשו
סתימאלין אליבא דלמאר' (שדדיון)
(סו.) סתם ממני' ר"מ סתם ספרא
ר' יהודה סתם וסופא ר' נתניה
וכוליה אליבא דר"ע ממנו קבלו:
ואי הכי דממני' למלקות: ידיעות.
דמשמע ועלמיה (כ"ה) תנן הוה התראות
נינה ואין כלן העלם: סא לא קשיא.
לגמא דאין לן קושאית אחרת זו
ש' תלמי' כר' פריה הוה דפיון.

לדון מלכות אלף א"כ הזכירו את העומאה והקודש או את העומאה והמקדש ומתיי' הוא אליכא מלכות קודש ומלקות מלךדש דבשעלמא קרברן אלף ארבע העלם עומאה ואכל קודש וחזר הוא לו העלם עומאה ויכא מלךדש וחזר הוא לו העלם קודש ואכלו העלם מקדש ונגס לו וחזר הוא את העומאה: וסו' ה"ז בעולה ויורד. והא במזיד ארקימתי: אלף אמר רב יוסף. לעולם לקרברן ודקשיא לך לא רבי ישמעאל ולא ר"ע ר"י ר' שמחה ואליכא דתנאי. והי"ז שבועות נסבי לה כר"ע ידעיות נסבי לה כר' ישמעאל ולא מסתם סתמינהו אלף ה"ק שבועות לר"ע שמים שזאן ד' ידיעות לר' ישמעאל שמים שזן ד': אמריהו למסעתא כו'. אני ירמיהי מסעיהו שזן ד' יוסף לפני רב הגאון ואמר דהאי נסבי לה אליכא דתנאי דקדמך רב יוסף לא מימא נסבי ולא ס"ל ק"ל ולא סתמינהו אלף ודאי מסתם סתמינהו רבי ויהי קסבר לה שבועות כר"ע וידיעות כר' ישמעאל וטעמא דנפשיה קאמר: ונעלם ונעלם שני פעמים. תרי ונעלם חמיני גבי עומאה קרברן עולה

[illegible]

ד.

אבל אובד וְאֵא אבִי אֶפֶר. דלמעט אכלתי ולא אכלתי לֹא
אחי כדלמך כפ"י (לקמן דף עא: ושם) דקאי בלהבא ומומעט
להבא ולא אזורק חרק חייב לכ"ע וליכא לימור מני דלחי למעטוי
נשבע לבטל המזוזה הוא קמני להא התם (דף ע"א.) כרישא דהך קמני
ו"ל"ט היכי דייט משאלי דלא שפאן

מֵעֵשָׂה אִין לֹקֻין עֵלֵינוּ לְמַחַם טַעֲמָא
מִשּׁוּם דְּהִי הִתְרַחֵם סַפֵּק וְיִיזֵל מִדְּמַמַּע
לִיה דְּפִטְר אִפִּילוּ נִשְׁבַּע עַל הַכֹּכֵר
וְחִרְקוּ לִים וְהִמְנוּ בִּי כִשְׁמַת וְיִרְקֵה
וּמִיִּסוּ הֵאָה נִחְסִי הִתְרַחֵם סַפֵּק
לְמִידִּי צִיטֹנוּ וְלֹא טַעֲנוּ "דְּמִיִּי הִתְרַחֵם
סַפֵּק אִפִּילוּ נִשְׁבַּע כְּפִיִּס דְּנָפִי כִתְרָא
דְּמִתּוּת (דְּפִטְר: עו: טס) אִינֵי אִינוּ חוֹשֵׁשׁ
רַק לְמַחֲלוֹת תִּנְאָה דְּפִלִּיג אִמְחִי" וְאִיִּי
וּמִנְהֵן דְּפִלִּיג לְמַחַם מִמְּנִי" דִּהִכָּא
וְדִלִּי (ו) לְנַעֲשׂוֹת מִתְּרִיבִיִּס צִיטֹנוּ לִבו
לְלֹקֻין עַל לֹא שֶׁאִין כּוּ מֵעֵשָׂה וּמִמְּנִי
סַפֵּק (לִקְחֵן דְּפִטְר: ט) אִיִּירִי הִתְרַחֵם
סַפֵּק אִיִּירִי לְדִמְחֵן שְׁמַעֲנִי לִיה דְּאִיִּירִי
כְּמִמְּנִי" לְמִידִּי דְּמִמְּנִי (טס) עַל מִימֵינִי לְעִיל
סְפִיר מִמְּחִי" דְּמִתְּרִיבִי צִיטֹנוּ אִפִּילוּ
דִּלִּיכָא לְמִידִּי דְּפִטְר מִשּׁוּם דִּישׁ כִּין
הִתְרַחֵם סַפֵּק דְּמִמְּנִי" אִיִּירִי דִּלִּיכָא
דְּפִלִּיג תִּנְאָה אִמְחִי" דְּכִדְּאִי טַעֲמָא
דְּפִטְר מִתְּרִיבִי צִיטֹנוּ יֵשׁ לְפִטְר הֵן
דְּמִתְּרִיבִי: וְהִרְדֵּן כִּבֵּר דִּיִּי אִיִּירִי
כּוּ מֵעֵשָׂה אִין לֹקֻין עֵלֵינוּ. וְאִיִּי
דְּכִרִיִּי אִינוּ תְּרִיפִיִּס (מִחִילֵין דְּפִטְר: מנ).

פרץ לר' יוחנן לחומר הלכה כדברי
האומר בבית והא"ר יוחנן הלכה
כסתם משנה ומנן נטלה הכנד ולא
נשמיר ממנה כלום ומנן פריך ולא
סתמא כתרנא עדין וי"ל דלאו
טריפות ואלו כשירות חדא מילתא
היא ולא שרי"ד לומר בהו קמייחא
ובתרייתא והי"ד יעקב דלורליג"ש
מיר' דה"פ והא"ר יוחנן הלכה כסתם
משנה ע"כ סתמא דלאו כשירות לאו
סתמא מעלייתא היא דאי סתם גמור
הוא אמאי הולך לפסוק בותיה
והא"ר יוחנן חדא וימנא דהלכה
כסתם משנה ע"כ **מראות** נגעים
ט"א **מפיקות איבא**. ואין לומר כגון
אם המרו בו שלל ליכנס מתקדש
ונכנס או שלל לאכול כשר קודש
ואכל דל"כ היינו ידועות הטומאה
ואם המרו בו שלל ליכנס ממנה

לִיָּהּ וּנְכֵנָם לַפְּנִים מִמַּחֲצֹתָהּ הִיא אָמַר בִּפְרוֹק אֲלוֹ דְּכָרִים (פסחים
 דף קמ. ו) וְיֵשׁ בְּהֵרֵם הַהוּם) לָלֶךְ לִקְרָא שֶׁהִתְחַבֵּוּ וְנִקְרָא לְעֵשֶׂה דְּכָרִי בְּדָד
 יֵשֶׁב אֲחֵל אִיִּירִי לַעֲנִין קֶרֶבֶן יִחָא דִּישׁ קֶרֶבֶן לֵאמֹר שְׁטוּהָר מִגְּנֵשׁ:
בְּקוֹצֵץ בְּהֵרֵהוּ. מִשְׁמַע דְּלֵאֵין לִקְרָא לְעֵשֶׂה דְּכָרִי ד' קֵלִיט ד'
 מִרְאֹתוֹ נִשְׁמַע וְקֵשֶׁה דְּכָרִי רִ"א חֲמֵלָה (שבת דף קנב:
 וס) מִשְׁמַע דְּלֵקִי אִף עַל קֵלִיטָה נִשְׁמַע טוֹהוֹרִים דְּלֵאֵין לְרַעְתָּה דּוּחָה אֵלֶּם
 הַעֲבוּדָה וְתַפְסִין וְיִשְׁקֹץ בְּהֵרֵהוּ דְּאֵמִי עֵשֶׂה דַּעֲבוּדָה וְדִמִּי לֹא דְקוֹץ
 בְּהֵרֵהוּ וְתַפְסִין מִחוּסַר טְבִילָה הִתַּחַם נִשְׁמַע טוֹמְאִים נִשְׁמַע טוֹרִין
 מִזֵּי אִיכָא לְתַיִמֵּר מִשְׁמַע דְּלֵקִי אֲקֻלְמָתָה נִשְׁמַע טוֹהוֹרִים וְאִמְרוּ רִצְבֵּי
 דְּהֵתָם נִמִּי לֹא אִיִּירִי אֲלֵא בְד' מִרְאֹתוֹ וְטוֹהוֹרִים דְּקֻאֲמֵר כְּגוֹן דַּעֲמֵד
 עֲגִינֵיו בּוֹה וּבּוֹה אִז כְּהֵה וְקִרִי לִיָּה טוֹהוֹרֵה לִפִּי שְׁאֵין מוֹחֲלֵל וְאֵין
 מִחוּסַר טְבִילָה שְׂכָרֵר טַבֵּל: **הוּא** יֵאֵר הוּא שְׁתִּיקוּמָא בְּרִ"ע קִשּׁוּ
 דִּיעוּת. מִימֵה דְּהֵא וְדִמִּי אִז כְּהֵה סִבֵּר רִ"ע לֹא שְׁתִּיקוּמָא לֵאמֹר מִימֵה
 בְּדִיעוּת לִקְרָא עֲלֵיו הֵא אִמְרוּ מִתְנִי שְׂפִיר כְּרִיעַ וְלֹא הוּם קִשִּׁי לִיָּה
 דִּיעוּת כִּיֹּן דְּלַמְלֻקָּתוֹ אִיִּירִי מִתְנִי דִּלְעִטְרֵךְ לְתַיִמֵּר דְּסִבֵּר תִּנָּה
 דְּמִתְנִיחֵין לֹא שְׁתִּין לְאִסְתֵּר מִימֵה בְּד' לִקְרָא עֲלֵיו וְיִי' דְּקִשִּׁי אֵל
 כְּתֵר הֵי אִז כִּי דִיעוּת הַתְּרָאוֹת מִיִּצְעִי לִיָּה אֲחֵל כְּרִבִּי יִשְׁמַעֲלָא
 לְקוֹמוֹ וְהִסְתָּא אִמִּי שְׂפִיר דִּי לֵיבֵשׁ אִז כִּי דְּפִרְקִי אֲחֵל מוֹקִי כְּרִבִּי
א נִמִּי וְאִסְתָּאָר. וְאִתָּא אִ"כ סִבֵּר רִ"ע לֹא שְׁאֵין בִּי מַעֲשֶׂה לִקְרָא
 וְהֵא לִתְנִי לִקְרָא עֲלֵיו שְׂמוֹס דְּגִמֵּר מִתְנִיחֵין שִׁ"ר וְעִידִים וְזוֹמְמִין דְּקֻאֲמֵר
 אִיכָא לְתַיִמֵּר שְׁן קֹס וְיִי' דְּלַמְלֵא סִבֵּר כְּרִבִּי דִּימִי דְּלֵאמֹר בְּרִ"ע לְקֹס ד'
 פִּרְשִׁית לְעֵיל דְּדוּקָא גְבִי שְׁמוֹס קֻאֲמֵר לְעֵיל דְּלֵקִי עֲלֵיו אִמִּי שְׂפִיר:
 וְעֵלֶם

עין משפט
נר מצותה

ב' א מ"י פ"ח מהל'
סנהדרין הלכה ב'
י' ב מ"י פ"ח מהל'
סנהדרין הלכה א'

גליון הש"ס

[illegible]

דבינו חננאל

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones